

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3822/2022
27.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Радослав Павловић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Зоран Петровић, адвокат из ..., ради заузећа и чинидбе, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2431/21 од 23.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 27.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2431/21 од 23.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2431/21 од 23.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2431/21 од 23.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца ББ и пресуда Основног суда у Чачку П 1170/2019 од 10.05.2021. године потврђена, а којом је одбијен тужбени захтев тужилаца којим је тражено према туженој ВВ да се утврди да је тужена сађењем ружа, купина и других лиснатих биљака, које биљке су висине око 2 метра, заузела део катастарске парцеле ... КО ..., власништво тужилаца, па да се обавезе тужена да заузети део ослободи од растиња и преда у државину тужиоцима, као неоснован и којом је одбијен тужбени захтев тужилаца према туженој којим је тражено да се обавезе тужена да редовно врши поткресивање растиња које се налази на међи између катастарске парцеле ... КО ..., власништво тужене и катастарске парцеле ... КО ..., власништво тужилаца и да одсечене делове од поткресаног растиња уклони са парцеле тужилаца, као неоснован. Обавезани су тужиоци, као солидарни дужници, да туженој на име трошкова парничног поступка исплате износ од 63.950,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужилаца да се утврди да је тужена сађењем ружа, купина и других лиснатих биљака, које биљке су висине око 2 метра, заузела део катастарске парцеле ... КО ..., власништво тужилаца, па да се обавезе тужена да заузети део ослободи од растиња и преда у државину тужиоцима, као неоснован и да се обавезе тужена да редовно врши поткресивање растиња које се налази на међи између катастарске парцеле ... КО ..., власништво тужене и катастарске парцеле ... КО ..., власништво тужилаца и да одсечене делове од поткресаног растиња уклони са парцеле тужилаца.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем или правним основном, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужиоци уз ревизију нису доставили правоснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично-правној ситуацији. Примена овог института предвиђена је искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије разматрање се предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.06.2019. године. Вредност предмета спора је износ од 10.000,00 динара. Првостепена пресуда донета је 10.05.2021. године. Другостепена пресуда донета је 23.09.2021. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужилаца није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић